

Απόφαση 1934 / 2019 (Ε, ΠΟΙΝΙΚΕΣ)

Αριθμός 1934/2019

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Ε' ΠΟΙΝΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Διονυσία Μπιτζούνη, Προεδρεύουσα Αρεοπαγίτη (σύμφωνα με την υπ' αριθ. 194/2019 πράξη του Προέδρου του Αρείου Πάγου), Γεώργιο Παπαηλιάδη, Ναυσικά Φράγκου, Βασιλική Ηλιοπούλου και Μαρία Βασδέκη, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 4 Οκτωβρίου 2019, με την παρουσία του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Γεώργιου Παππαδά (γιατί κωλύεται ο Εισαγγελέας) και του Γραμματέα Γεράσιμου Βάλαμου, για να δικάσει την αίτηση της αναιρεσείουσας - κατηγορουμένης Ε. Β. του Α., κατοίκου ..., η οποία παραστάθηκε με τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Σταύρο Ανδρουτσόπουλο, για αναίρεση της υπ' αριθ. 2024/2019 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Πλημμελημάτων Αθηνών.

Το Τριμελές Εφετείο Πλημμελημάτων Αθηνών, με την ως άνω απόφασή του διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτή, και η αναιρεσείουσα - κατηγορουμένη ζητεί την αναίρεση αυτής, για τους λόγους που αναφέρονται στην υπ' αριθ. πρωτ. 6090/27.5.2019 αίτησή της αναίρέσεως, η οποία καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 882/2019.

Αφού άκουσε Τον Αντεισαγγελέα, που πρότεινε να αναιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση και να παραπεμφθεί η υπόθεση για νέα συζήτηση σε ομοειδές και ισόβαθμο δικαστήριο συγκροτούμενο από άλλους δικαστές από αυτούς που είχαν δικάσει και τον πληρεξούσιο δικηγόρο της αναιρεσείουσας, που ζήτησε όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η υπό κρίση αίτηση-δήλωση αναίρεσης προς τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου κατά της υπ' αριθ. 2024/2019 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Πλημμελημάτων Αθηνών, με την οποία η αναιρεσείουσα καταδικάσθηκε σε ποινή φυλάκισης τριών (3) ετών ανασταλείσα επί τριετία για την αξιόποινη πράξη της μη καταβολής χρεών προς το Δημόσιο, έχει ασκηθεί νομότυπα

ποινή φυλακίσης τριών (3) ετών ανασταλείσα επί τριετία για την αξιοποίηση πράξης της μη καταβολής χρεών προς το Δημόσιο, έχει ασκηθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα και πρέπει να ερευνηθεί κατ' ουσία.

A) Από το άρθρο 2 του νέου Π.Κ., που κυρώθηκε με το Ν. 4619/2019 και τέθηκε σε ισχύ από την 1-7-2019, με το οποίο ορίζεται ότι "1. Αν από την τέλεση της πράξης ως την αμετάκλητη εκδίκασή της ίσχυσαν περισσότερες διατάξεις νόμων, εφαρμόζεται αυτή που στη συγκεκριμένη περίπτωση οδηγεί στην ευμενέστερη μεταχείριση του κατηγορουμένου 2. Αν μεταγενέστερος νόμος χαρακτήρισε την πράξη μη αξιόποινη (ανέγκλητη), παύει η εκτέλεση της ποινής που επιβλήθηκε καθώς και τα ποινικά επακόλουθά της, όπως και η εκτέλεση των μέτρων ασφαλείας", προκύπτει ότι τροποποιείται ουσιαστικά η καθιερωθείσα και περιγραφόμενη στο ίδιο άρθρο του προηγούμενου Ποινικού Κώδικα αρχή της αναδρομικότητας του επεικέστερου νόμου που ίσχυσε από την τέλεση της πράξης μέχρι του χρόνου της αμετάκλητης εκδίκασης της υπόθεσης, ώστε να είναι σαφές ότι εφαρμόζεται πάντα η επεικέστερη διάταξη και όχι ο νόμος ως ενιαίο "όλον" και ότι προδήλως ευμενέστερος για τον κατηγορούμενο είναι ο μεταγενέστερος της τέλεσης της πράξης νόμος, όταν καθιστά την πράξη ανέγκλητη. Περαιτέρω, από την ανωτέρω διάταξη σε συνδυασμό προς τις διατάξεις των άρθρων 511 εδ. δ', 514 εδ. τελευταίο περ. β' και 518 παρ. 1 του ΚΠΔ, συνάγεται ότι αν μετά τη δημοσίευση της προσβαλλόμενης απόφασης καταστεί ανέγκλητη η πράξη, για την οποία καταδικάστηκε ο κατηγορούμενος, τότε ο Άρειος Πάγος, εφόσον η αίτηση αναίρεσης κατά της καταδικαστικής απόφασης είναι παραδεκτή, εφαρμόζει αυτεπαγγέλτως το νέο επεικέστερο νόμο και κηρύσσει αθώο τον κατηγορούμενο, αφού δεν υπάρχει πλέον αξιόποινη πράξη, ακόμη και παρά την ερημοδικία του αναιρεσείοντος - κατηγορουμένου [ΟΛΑΠ 3/1995].

B) Με το άρθρο 25 παρ. 1 του Ν. 1882/1990 θεσπίσθηκε η ποινική ευθύνη από τη μη καταβολή προς το Δημόσιο χρεών, που είναι βεβαιωμένα στις δημόσιες υπηρεσίες και ειδικότερα από την παραβίαση της προθεσμίας καταβολής τους, κατά τις ισχύουσες εκάστοτε διατάξεις, αναλόγως του αν αυτά είναι καταβλητέα εφάπαξ ή με δόσεις, έτσι ώστε η ποινική μεταχείριση να διαφοροποιείται ως προς το χρονικό σημείο έναρξης της ποινικής ευθύνης του υπαιτίου, αλλά και ως προς το ύψος του ποσού του χρέους. Με το άρθρο 3 του ν. 3943/2011, υπό την ισχύ του οποίου φέρεται τελεσθείσα η ως άνω αξιόποινη πράξη, αντικαταστάθηκε η παρ. 1 του άρθρου 25 του ν. 1882/1990 και ορίσθηκε ότι: "1. Όποιος δεν καταβάλλει τα βεβαιωμένα στις δημόσιες οικονομικές υπηρεσίες (Δ.Ο.Υ.) και τα τελωνεία χρέη προς το Δημόσιο, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, τις επιχειρήσεις και τους οργανισμούς του ευρύτερου δημόσιου τομέα για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των τριών μηνών, τιμωρείται

δικαίου, τις επιχειρήσεις και τους οργανισμούς του ευρύτερου δημόσιου τομέα για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των τεσσάρων μηνών, τιμωρείται με ποινή φυλάκισης: α) έως ένα έτος, εφόσον το συνολικό χρέος από κάθε αιτία, συμπεριλαμβανομένων των κάθε είδους τόκων ή προσαυξήσεων μέχρι την ημερομηνία σύνταξης του πίνακα χρεών, που αναφέρεται στην παράγραφο 5, υπερβαίνει το ποσό των πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ, β) έξι τουλάχιστον μηνών, εφόσον το συνολικό χρέος, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην ανωτέρω περίπτωση α', υπερβαίνει το ποσό των δέκα χιλιάδων (10.000) ευρώ, γ) ενός τουλάχιστον έτους, εφόσον το συνολικό χρέος, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην ανωτέρω περίπτωση α', υπερβαίνει το ποσό των πενήντα χιλιάδων (50.000) ευρώ, δ) τριών τουλάχιστον ετών, εφόσον το συνολικό χρέος, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην ανωτέρω περίπτωση α', υπερβαίνει το ποσό των εκατόν πενήντα χιλιάδων (150.000) ευρώ". Ακολούθως εκδόθηκε ο Ν. 4321/21-3-2015 "Ρυθμίσεις για την επανεκκίνηση της οικονομίας", με το άρθρο 20 του οποίου η παράγραφος 1 του άρθρου 25 του Ν. 1882/1990 αντικαταστάθηκε ως εξής. "1. Όποιος δεν καταβάλλει τα βεβαιωμένα στη Φορολογική Διοίκηση χρέη προς το Δημόσιο, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, τις επιχειρήσεις και τους οργανισμούς του ευρύτερου δημόσιου τομέα για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των τεσσάρων (4) μηνών τιμωρείται με ποινή φυλάκισης: α) Ενός (1) τουλάχιστον έτους, εφόσον το συνολικό χρέος από κάθε αιτία, συμπεριλαμβανομένων των κάθε είδους τόκων ή προσαυξήσεων και λοιπών επιβαρύνσεων μέχρι την ημερομηνία σύνταξης του πίνακα χρεών, υπερβαίνει το ποσό των πενήντα χιλιάδων (50.000) ευρώ, β) Τριών (3) τουλάχιστον ετών, εφόσον το συνολικό χρέος, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην ανωτέρω περίπτωση α1, υπερβαίνει το ποσό των εκατόν πενήντα χιλιάδων (150.000) ευρώ. Η ποινική δίωξη ασκείται ύστερα από αίτηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ή των Ελεγκτικών Κέντρων ή του Τελωνείου προς τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών της έδρας τους, που συνοδεύεται υποχρεωτικά από πίνακα χρεών, συμπεριλαμβανομένων των κάθε είδους τόκων ή προσαυξήσεων και λοιπών επιβαρύνσεων. Η πράξη μπορεί να κριθεί ατιμώρητη, εάν το ποσό που οφείλεται εξοφληθεί μέχρι την εκδίκαση της υπόθεσης σε οποιονδήποτε βαθμό.". Τέλος, με το άρθρο 8 του Ν. 4337/17-10-2015 προστέθηκε νέο Κεφάλαιο δωδέκατο στο Ν. 4174/2013, με το άρθρο 71 παρ. 2 του οποίου ορίσθηκε, ότι "τα ποσά των πενήντα χιλιάδων (50.000) ευρώ και των εκατόν πενήντα χιλιάδων (150.000) ευρώ, των περιπτώσεων α' και β' αντίστοιχα της παραγράφου 1 του άρθρου 25 του νόμου 1882/1990 ("Ποινικό αδίκημα μη καταβολής χρεών προς το Δημόσιο και τρίτους"), όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, αντικαθίστανται από τα ποσά των εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ".

χρεών προς το Δημόσιο και τρίτους"), όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, αντικαθίστανται από τα ποσά των εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ και διακοσίων χιλιάδων (200.000) ευρώ, αντίστοιχα.". Γ) Στο άρθρο 469 του νέου Π.Κ, που ισχύει, όπως προαναφέρθηκε, από 1-7-2019, ορίζεται ότι "Μετά το εδάφιο β' της παρ. 1 του άρθρου 25 του ν. 1882/1990 προστίθεται εδάφιο γ' ως εξής: "Στην αίτηση και στον πίνακα χρεών που υποβάλλονται σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο δεν συμπεριλαμβάνονται και δεν υπολογίζονται για τον προσδιορισμό της ευθύνης του προσώπου, τα χρέη που προέρχονται από τη μη εκτέλεση χρηματικών ποινών που επιβλήθηκαν από ποινικό δικαστήριο και οι σχετικές με αυτά προσαυξήσεις, τόκοι και λοιπές επιβαρύνσεις, καθώς και τα χρέη από τα αδικήματα που τυποποιούνται στο άρθρο 66 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας μαζί με τις σχετικές με αυτά προσαυξήσεις, τόκους και λοιπές επιβαρύνσεις". Κατ' αυτόν τον τρόπο με την τελευταία διάταξη του νέου Ποινικού Κώδικα επαναρρυθμίζεται το προβλεπόμενο στο άρθρο 25 του ν. 1882/1990 ποινικό αδίκημα της μη καταβολής βεβαιωμένων στη Φορολογική Διοίκηση χρεών προς το Δημόσιο, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, καθώς και τις επιχειρήσεις και τους οργανισμούς του ευρύτερου δημόσιου τομέα, αφού ρητά ορίζεται, ότι στις (νέες) αιτήσεις και στον πίνακα χρεών που υποβάλλονται προς τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών κατά το άρθρο αυτό, δεν συμπεριλαμβάνονται και δεν υπολογίζονται για τον προσδιορισμό της ποινικής ευθύνης του προσώπου οι οφειλές που αφορούν: α) χρέη που προέρχονται από τη μη εκτέλεση (αμιγώς) χρηματικών ποινών που επιβλήθηκαν από ποινικό δικαστήριο και οι σχετικές με αυτές προσαυξήσεις, τόκοι και λοιπές επιβαρύνσεις και τούτο, διότι, σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση της μεταβατικής αυτής διάταξης, η μη καταβολή της επιβληθείσας χρηματικής ποινής καταργείται πλέον ως αυτοτελές αδίκημα του άρθρου 25 του ν. 1882/1990, καθώς δυνάμει της διάταξης της παραγράφου 6 του άρθρου 80 του νέου Ποινικού Κώδικα, το δικαστήριο μαζί με τη χρηματική ποινή ορίζει ποινή στερητική της ελευθερίας, η οποία θα πρέπει να εκτιθεί από τον καταδικασθέντα, εάν δεν καταβάλλεται η χρηματική ποινή και β) χρέη που προέρχονται από το φορολογικά αδικήματα που τυποποιούνται στο άρθρο 66 του ν. 4174/2013 (ΚΦΔ), μαζί με τις σχετικές με αυτά προσαυξήσεις, τόκους και λοιπές επιβαρύνσεις και τούτο διότι, σύμφωνα με την ίδια ως άνω αιτιολογική έκθεση, θεραπεύεται το άτοπο της διπλής αξιολόγησης των αξιόποινων φορολογικών παραβάσεων, ήτοι τόσο κατά τις διατάξεις του άρθρου 25 του ν. 1882/1990, όσο και κατά τις διατάξεις του άρθρου 66 του ν. 4174/2013 σε συνδυασμό με εκείνες του άρθρου 8 του Ν. 4337/2015. Ως εκ τούτου, τα ποσά που αποτελούν το αποκομισθέν

του άρθρου 66 του ν. 4174/2013 σε συνδυασμό με εκείνες του άρθρου 8 του Ν. 4337/2015. Ως εκ τούτου, τα ποσά που αποτελούν το αποκομισθέν ή το επιδιωχθέν προϊόν των εν λόγω φορολογικών παραβάσεων αποκλείονται πλέον από την αντικειμενική υπόσταση του αδικήματος του άρθρου 25 του ν. 1882/1990, δεδομένου ότι η μη καταβολή αυτών τυποποιείται ήδη ποινικά από το άρθρο 66 του ΚΦΔ. Τέτοια αποκλειόμενα χρηματικά ποσά - χρέη, τα οποία εμπίπτουν στα αδικήματα που τυποποιούνται στο άρθρο 66 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, είναι τα προερχόμενα από την αποφυγή πληρωμής φόρου εισοδήματος (που προβλεπόταν από το άρθρο 17 παρ. 1 του Ν. 2523/1997), ενιαίου φόρου ιδιοκτησίας ακινήτων (ΕΝΦΙΑ) ή ειδικού φόρου ακινήτων (ΕΦΑ), από την απόκρυψη από τα όργανα της Φορολογικής Διοίκησης φορολογητέων εισοδημάτων από οποιαδήποτε πηγή ή περιουσιακών στοιχείων, ιδίως με την παράλειψη υποβολής δήλωσης ή την υποβολή ανακριβούς δήλωσης ή με την καταχώρηση στα λογιστικά αρχεία εικονικών (ολικά ή μερικά) δαπανών ή με την επίκληση στη φορολογική δήλωση τέτοιων δαπανών, ώστε να μην εμφανίζεται φορολογητέα ύλη ή να εμφανίζεται αυτή μειωμένη, από τη μη απόδοση ή ανακριβή απόδοση, συμψηφισμό ή έκπτωση του φόρου προστιθέμενης αξίας (που προβλεπόταν από το άρθρο 18 παρ. 1 του Ν. 2523/1997), του φόρου κύκλου εργασιών, του φόρου ασφαλίστρων και των παρακρατούμενων και επιρριπτόμενων φόρων, τελών ή εισφορών, από τη μη απόδοση ή ανακριβή απόδοση, συμψηφισμό ή έκπτωση ή λήψη επιστροφής με παραπλάνηση της Φορολογικής Διοίκησης με την παράσταση ψευδών γεγονότων ως αληθινών ή με την αθέμιτη παρασιώπηση ή απόκρυψη αληθινών γεγονότων, καθώς και τη διακράτηση τέτοιων φόρων, τελών ή εισφορών, από τη μη απόδοση ή ανακριβή απόδοση στο Δημόσιο του φόρου πλοίων, από την έκδοση και αποδοχή πλαστών ή εικονικών φορολογικών στοιχείων (που προβλεπόταν από το άρθρο 19 παρ. 1 του Ν. 2523/1997) και από τη μη έκδοση ή έκδοση ανακριβώς των προβλεπόμενων από το ΠΔ 186/1992 (Κ.Β.Σ.) στοιχείων κατά την πώληση ή διακίνηση αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών κ.λπ. (που προβλεπόταν από το άρθρο 19 παρ. 5 του Ν. 2523/1997), μαζί με τις σχετικές με αυτά προσαυξήσεις, τόκους και λοιπές επιβαρύνσεις, όπως είναι τα πρόστιμα. Ακόμη, η επιβληθείσα με τις διατάξεις του άρθρου 31 του Ν. 3986/2011 ετήσια επί του εισοδήματος φορολογική επιβάρυνση (τέλος επιτηδεύματος), που ορίζεται σε πάγιο, κατά κατηγορία υποχρέων, ποσό, στους επιτηδευματίες και στους ασκούντες ελεύθερο επάγγελμα, που τηρούν βιβλία Β' και Γ' κατηγορίας του Κ.Β.Σ., θεσπίστηκε ως φόρος επί του εισοδήματος. Ο νομοθέτης στηρίχθηκε στην παραδοχή ότι η άσκηση επιχειρηματικής ή επαγγελματικής δραστηριότητας, υπό συγκεκριμένες

του εισοδήματος. Ο νόμος της επιτηδεύσεως στην παραγωγή στη τη ασκήση επιχειρηματικής ή επαγγελματικής δραστηριότητας, υπό συγκεκριμένες συνθήκες που περιγράφονται στον νόμο, αποφέρει ένα ελάχιστο ποσό ετήσιου εισοδήματος, στο οποίο αντιστοιχεί, ως ελάχιστη φορολογική επιβάρυνση, το προβλεπόμενο πάγιο ποσό φόρου [ΣΤΕ 89/2019]. Έτσι, η αποφυγή πληρωμής του τέλους επιτηδεύματος, που αποτελεί φόρο επί του εισοδήματος, τυποποιείται επίσης στα εγκλήματα φοροδιαφυγής του άρθρου 66 του Κ.Φ.Δ, οπότε δεν συμπεριλαμβάνεται και δεν υπολογίζεται για τον προσδιορισμό της ευθύνης του προσώπου στην αίτηση και στον πίνακα χρεών που υποβάλλονται για την άσκηση ποινικής δίωξης από τον Προϊστάμενο της αρμόδιας Δ.Ο.Υ. ή τα Ελεγκτικά Κέντρα ή το Τελωνείο προς τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών της έδρας τους.

Συνεπώς, εφόσον η προπαρατεθείσα διάταξη του άρθρου 469 Π.Κ., όπου αναφέρεται, ότι στην αίτηση και τον συνοδεύοντα αυτή πίνακα χρεών, που υποβάλλονται από τα προαναφερθέντα πρόσωπα προς άσκηση ποινικής δίωξης (άρ. 25 παρ. 1 εδ. β' του Ν. 1882/1990), δεν συμπεριλαμβάνονται και δεν υπολογίζονται για τον προσδιορισμό της ευθύνης του προσώπου τα παραπάνω χρέη με τις προσαυξήσεις τους κ.λπ. από τα τυποποιούμενα στο άρθρο 66 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας αδικήματα, είναι ευμενέστερη, η πράξη της μη καταβολής των χρεών αυτών στο Δημόσιο έχει καταστεί ανέγκλητη (ΑΠ 1616/2019).

Δ) Στην προκείμενη περίπτωση με την προσβαλλόμενη απόφαση η αναιρεσείουσα κηρύχθηκε ένοχη του ότι: " Στην ..., στις 2/3/2014 ,όντας οφειλέτης του Δημοσίου και ενώ τα χρέη της κατέστησαν ληξιπρόθεσμα κατά την ισχύ του Ν. 3220/2004, με πρόθεση καθυστέρησης την καταβολή χρεών προς το Δημόσιο για χρονικό-διάστημα μεγαλύτερο των τεσσάρων μηνών, το δε ποσό της ληξιπρόθεσμης για την καταβολή οφειλής, μαζί με τις κάθε είδους προσαυξήσεις υπερβαίνει τα 300.000 ευρώ. Συγκεκριμένα ενώ είχαν βεβαιωθεί σε βάρος της ως ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ της εταιρείας με την επωνυμία ... ΕΠΕ διάφορα χρέη υπέρ του Δημοσίου στη Δ.Ο.Υ. ... όπως ακριβώς αναφέρονται στο συνημμένο πίνακα χρεών της παραπάνω Δ.Ο.Υ (αρ ειδ. Βιβλίου ...73/2014) και συνοδεύει ως αναπόσπαστο μέρος αυτής την από 17/11/2014 μηνυτήρια αναφορά του Προϊσταμένου της πιο πάνω Δ.Ο.Υ, όπως κατωτέρω επισυνάπτεται, ηθελημένα δεν κατέβαλε ποσό ευρώ #524.209,08#, που αφορά βεβαιωμένα χρέη αυτής προς το Δημόσιο". Κατά το συνημμένο πίνακα χρεών τα επίδικα χρέη αφορούν το υπ' αριθ. 1 ποσού 2.234,44 ευρώ πρόστιμο Κ.Β.Σ, το υπ' αριθ.2 ποσού 260.703,58 ευρώ Φ.Π.Α, το υπ' αριθ. 3 ποσού 260.703,06 ευρώ Φ.Π.Α και το υπ' αριθ. 4 ποσού 568,00 ευρώ εισφορές και τέλος επιτηδεύματος.

Όμως, αφού μετά τη δημοσίευση της προσβαλλόμενης καταδικαστικής απόφασης ίσχυσε ο νέος Ποινικός Κώδικας (Ν.4619/2019), στο άρθρο 1489

Όμως, αφού μετά τη δημοσίευση της προσβαλλόμενης καταδικαστικής απόφασης ίσχυσε ο νέος Ποινικός Κώδικας (Ν.4619/2019), στο άρθρο 469 του οποίου περιέχεται η παραπάνω επιεικέστερη διάταξη, κατά την οποία τα χρέη από αδικήματα που τυποποιούνται στο άρθρο 66 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας μαζί με τις σχετικές προσαυξήσεις και λοιπές επιβαρύνσεις, όπως είναι όλα τα προαναφερόμενα του πίνακα χρεών, ανεξάρτητα από το ποσό τους, δεν συμπεριλαμβάνονται και δεν υπολογίζονται για τον προσδιορισμό της ευθύνης της κατηγορουμένης-αναιρεσείουσας, καθίσταται πλέον ανέγκλητη η αξιόποινη πράξη της μη καταβολής χρεών προς το Δημόσιο για την οποία αυτή καταδικάσθηκε. Επομένως, εφόσον η υπό κρίση αίτηση αναιρέσης είναι παραδεκτή ως νομοτύπως και εμπροθέσμως ασκηθείσα περιέχουσα λόγους αναιρέσης την απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας στο ακροατήριο (άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Α' ΚΠΔ), πρέπει κατ' αυτεπάγγελτη εφαρμογή του άνω επιεικέστερου νόμου να αναιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση και να κηρυχθεί η αναιρεσείουσα αθώα της αποδιδόμενης πράξης.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Αναιρεί την υπ' αριθ. 2024/2019 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Πλημμελημάτων Αθηνών.

Κηρύσσει την αναιρεσείουσα-κατηγορουμένη αθώα του ότι: "Στην .... στις 2/3/2014 ,όντας οφειλέτης του Δημοσίου και ενώ τα χρέη της κατέστησαν ληξιπρόθεσμα κατά την ισχύ του Ν. 3220/2004, με πρόθεση καθυστέρησε την καταβολή χρεών προς το Δημόσιο για χρονικό-διάστημα μεγαλύτερο των τεσσάρων μηνών, το δε ποσό της ληξιπρόθεσμης για την καταβολή οφειλής, μαζί με τις κάθε είδους προσαυξήσεις υπερβαίνει τα 300.000 ευρώ. Συγκεκριμένα ενώ είχαν βεβαιωθεί σε βάρος της ως ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ της εταιρείας με την επωνυμία ... ΕΠΕ διάφορα χρέη υπέρ του Δημοσίου στη Δ.Ο.Υ. ... όπως ακριβώς αναφέρονται στο συνημμένο πίνακα χρεών της παραπάνω Δ.Ο.Υ (αρ ειδ. Βιβλίου ...73/2014) και συνοδεύει ως αναπόσπαστο μέρος αυτής την από 17/11/2014 μηνυτήρια αναφορά του Προϊσταμένου της πιο πάνω Δ.Ο.Υ, όπως κατωτέρω επισυνάπτεται, ηθελημένα δεν κατέβαλε ποσό ευρώ #524.209,08#, που αφορά βεβαιωμένα χρέη αυτής προς το Δημόσιο". [Κατά το συνημμένο πίνακα χρεών τα επίδικα χρέη αφορούν το υπ' αριθ. 1 ποσού 2.234,44 ευρώ πρόστιμο Κ.Β.Σ, το υπ' αριθ.2 ποσού 260.703,58 ευρώ Φ.Π.Α, το υπ' αριθ. 3 ποσού 260.703,06 ευρώ Φ.Π.Α και το υπ' αριθ. 4 ποσού 568,00 ευρώ εισφορές και τέλος επιτηδεύματος].

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 24 Οκτωβρίου 2019.

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 24 Οκτωβρίου 2019.
Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του
στις 6 Δεκεμβρίου 2019.

Η ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ